

Zemheri

– ŞairDüşler · 29 Ocak 2017

ZEMHERİ

Bir acıdır,
Köşede duran benliğim
Hangi şarkıya baksam bir gam huzmesi
Ve cebimde gözümün yaslı hecesi.

Uzanıp göğün tozunu alamıyorum.
Çok da zeyrek işi değil ama,
İçim çekmiyor değil vuslatı.
Ah dökebilseydim keşke geceyi eteklerine...

Yanımda yalnızlığın kutlu yürüyüşü,
Bu sevdanın kaçınıcı düşüşü,
Haleplilerin kaçınıcı ölüşü,
Ve ekmeğin parçalara bölünüşü,
Hepsi aynı acı işte.

Geçmiyor bel ağrılarımdaki çocuk gülüşlerim,
Kitap sayfalarına sığmaz ama,
Saklanmaya da mecali yok,
Ah bu şair hadsizliğim...

Art arda kaç gecem zemheri,
Sensizliğin ortasında üçüncü ağlayışım.
Ruhumda çürürken kadim sancılar,
O Eylül günüydü,
Gözlerine veda edemediğim bir akşamüstüydü yetim kalışım,
Evet, bilahare ölümün ta kendisiydi,
Evrenin cazibesine kapılmış bir hüma kuşuydu,
Boynu bükük bir evvel zamandı,
Olsundu,
Olmalıydı,
Ama olmadı..

Ölüme gecikmiş gençleriz biz,
Prangalara bürünmüş ayaküstü düşlerimiz,
Ve sonbaharda eriyen gülüşlerimiz
Sessizliğin kefareti...

Zihnime pusu kuran kelimelerime ulaşamıyorum,
Şimdi yaralı şiirlere merhem olma vakti,
İçimdeki hamuşluğu giydirme vakti,
Yalnızlığa ulaşma vakti...

Şair:Artist Şair

Yorum:Aytaç